

בָּםְקָדִין

פאת הנאונים

רבי איסר זלמן מלצר, רבי אליעזר יהונדא פינקל, רבי אהרן קוטלר, רבי דובעריש ווידנפלה, רבי זלמן סורוצקין, רבי יצחק מיכל טיקוצינסקי, רבי יהזקאל סרנא, רבי מאיר קROLיאן, ורבי שבתי גאל

(הסדר לפי א'ב)

א. החובה להגביע רק בעור רשותות, שפוגטיהן הפת שומרי תורה ומצוות ועומדים בתוכף על זה, שאין רשות לבנות ולטפסלו לחוק חוקים ופקודות השומרים בניגור לורין חורתנו הקדושה והאמונה.

ושהחוקים הללו, אם יתקבלו חז'י, אין להם שום תוקף ומשמעות. ב. בתיות מועמדים, שאינט מכיריםabis ביסודותם כלל, וככל שכן צחבי חורה. היא אסורה על פי דין חורתנו הקדושה, והוא לא עשו ספרות בחורה, כטפרק בספר המצוות להרמבהם, מצות לא עשה רפ"ז, ובחולון משפט סימן ל'ו בסופו וברמ"א רעד מקומות.

ג. במשטרת הנוהגת המדינה לירוי אנשיים שאינם מודים בסמכות החורה — יש משפט הרמת יד בחורה משה ובניו ע"ה ושל שיטים מהלך על ידי נך בטורטיא, ומשפט לכך אין להתחשב בהחכשנה בשום טעמים כלכליים וכדומות ואפלו אלו התלויים במפעלים של הארגונים החופשיים אסור להם בשום אופן לפשע. על פה להם ולגורם לחייב השם על ידי מסירת קולותיהם להם, ועליהם להבין שהנתנו בני חורין להגביע לפי מצוונם, כי את נשמהם ועתידם של

עם ישראל לא שעבדו להם ד. המבצע בעור מועמדים, שאינט טרם למשפטת החורה, וריבניה נושא באחריות בכך כל הנפשות וייעשה. על ידם בוגיד לדעת חורתנו הקדושה, וכל אשר יגרום על ידי זה אפילו בוגרא דגרא, והוא גם שותף לכל פעולותיהם והרי זה הוא בכלל מהטיא הרכבים חז' שאין מפסיקים בידם לעשות תשובה.

ה. חוב קדוש על כל אחד ואחד להשתחף בבחירות ולכוא לעורות ה' בגבורים וניצם והזכעה על מועמדים שייעמדו. על משטרת המזורה והמצות — וזה קדוש שם שיטם. ונזהה לראות בוגאות ישראל ובחרות קרע התורה בביות גואל זדק בב'א.

ענני ציבור

תשמוז

אוצר החקמת

ענני בחירנות לכנסת
16/07/2018
מו"מ הלכתית

בעה"י يوم א' ראה קטורת לפ"ג.

שלום רב יקרב לכבוד הרב הנעלם ירא וחרד לדבר ה' מוהר"ד
... נ"י

מכתבו הגיעני והנני להודיעו כי המכתב בעניין הבחירה
שכתבתי נדפס שלא מדעתו וננד רצוני והרבה נצטערתי בזה, כי
בא לפני ת"ח גדול א' ואמר כי יש קצת בני תורה פה שאינם רוצחים
להצבע אא"כ דעתך העני נוטה לזה וידעת שבן האמת בדבריו
ולאחר הרבה הנסיבות כתבתי המכתב ע"מ להראות לאוון הרוצים
דוקא לידע דעתך אבל לא עלתה על דעתך שידפיסו בו גדויל הדור
בஹמודיע כאילו אני תוקע ח"ז ראשי בדבר שנחלקו בו גדויל הדור
ומעוון פנים ברובותי אבל מה هي בידי לעשות זה הטוב יכפר בעדי.

בוקר הדבר כך דעתך העני נוטה שמצוה רבה להצבע
לרשימה החרדית ושיש בזה ממש הצלת הדת לפיה המצב כעת, כי
בעניין שמירת התורה לא שייך בטחון ללא השתדלות והחובה
לעשות כל הנראה באופן טבוי טוב ומוסיל לקיום הדת.

ומה שטען מעלו שיש איסורים בדבר, הרבה נתישבתי אם
כדי להסביר כי באמת אין רצוני כלל לחבריו נטורי קורתא שיחו
לאוי"ט ישנו את דעתם, אם כי איסור אין כאן, קנאות לשמו ית' יש
כאן, וגם זה נחוץ ומוסיל לשימירת הדת בחוגים רבים, וכש"כ שכל
מעשיהם לש"ש ובמסי"ג והמה חביבים עליו עד לאחת.

ומ"מ למא"כ בעצמו הסכמתי להסביר בפרטות אחרי שהושב
אותי במתעטע ח"ז, אבל נא שלא להראות מכתבו לאחרים כי אין
שום תועלת בזה ולמה יתרנני לשיחה בפי אנשים.

כתב מע' שיש איסור בהצבעה מצד מודה בע"ז, והוא דבר שאין לו שחר, הלא המצויאות בעזה"ר הוא שהשלטון בידם לע"ע ומחמת מציאות זו מצביים ושולחים שומרי תורה להtam ע"מ להציל מפני האפשרי, ואיזו הוודאה יש כאן שטכים ברשות הרשעים ח"ז אם בדעתם טמאים שלהם, וידע מע"כ שגם לצורך קנות איסור לגלות פנים בתורה שלא כהלכה, ומה שאינו אמת אינו מצילה כלל.

גם לענ"ד אף מי שחוש בשזה אתחלתא דגאולה ע"פ שבאמת אין כן כי הוא שינוי מגמות לגלות מר יותר שהאותות בדורות האחרונים עכ"פ לא התערבו בעניינים של שמירת הדת משא"כ הני חפשים ר"ל, מ"מ מי שסובר שהשינוי שלשלטון נקרים לששלTON חפשים ורשעים מזור יישראל הוא אתחלתא דגאולה אינו אלא טעה אבל לא רשאי ח"ז שייה אמור לדבר עליו לה"ר ולבוזתו רבבים, גם מש"כ שה"ר ... שייחי הלך ללוות אותו רשות ימ"ש, הדבר ברור שהליך בעל גבי נחלים אלא שראה בו עין שלו מלכות וכדרך שייחי הולכים אחרי איזו פגר של פריעז או שר בזמנם הקודמים משום דרכי שלו ואם לא מצא עוז להשמט מזה לא הותר עבורי זה לדבר עליו לה"ר, ובכלל אני תמה למה לכבודם להזכיר שמות אנשים פרטיהם אשר לא ינצל מאיסור לה"ר ורכילות שהוא אף בדבר אמת.

ומה שטוען מצד התחברות לרשעים, במקום סכנה לדת ואפי' במקום סכנה של צרות חמריים לא נאסר ד"ז, עכ"פ כשל השלטון בידם, ואחד הולך אצלם ע"מ להציל, והלא הגה"ק ר"ש סופר ז"ל בנו של החת"ס ז"ל הי נבחר בפרלמנט כמה שנים ע"פ שייחי בין גוים עובדי ע"ז ולא עלתה ע"ד שום אדם שיש בו איסור התחברות לרשעים, ושותפות עם נקרים לא אסרו אלא שמא יתחיב שבועה וקעבר משום ולא יسمع על פיך. ומה שטען מצד חניפה לרשעים, באמת צרייך הנבחר בו למשקל גדול, אבל לא נאסר חניפה לרשעים כשאינו משבח רשותם ח"ז, אלא מכבדם בדרך שמכדים שר ומושל בנימומי כבוד, ונдолוי יישראל היו יוצאים ל��ראת מלכים ושרים אף בסת", וכן נהנו בכל משך גלות המר הזה.

ומה שטען מצד חה"ש ח"ו אין כאן חילול ה' רק קידוש ש"ש
שמצביים בפירוש על נבחר שיותבע שמירת התורה ושהזו עיקר
프로그램 שלו ואשר באמת עשו כבר כפי כוחם למחות כי
האפשרי על כל מה שהוא נגד תורה"ק ובכלל עניין חה"ש משתנה
מזמן לזמן כי יסוד עון חה"ש הוא שע"י זה ילמדנו בנה' לזלול ח"ו
בכבוד תורה"ק וממצוותי ובנד"ד הצלחה הוא וכבוד שמיים מתרבה ע"י
שייש רוב דורשים במפורש לשמרות תורה"ק.

אפקט תרבותי

ובכל עצם חיזוק אגוי הוא דבר הנחוץ ומוכרח מאוד לסתם
יהודי שומר תורה (אשר אינו רואה אפשרות להתבדלות גמורה
בחברי הנטורי קرتא שיחיו) אשר במנינו שכלי הפקידים והרשעים
מופיעים באופן מאורגן אם לא יהי ח"ו כה מאורגן לשומרי תורה,
מי יודע עד כמה יוכל להחזיק מעמד ולעמדו בנסיוון וכבר סמכו כל
גאוני הדור שעבר וללה"ה על גודל עניין נחיצות אנודת ישראל.

ואמנם הרבה נצטערנו על שנשתתפו הפעם עם פא"י אשר
נתרחקו מדרך נדולי ישראל והעמידו עניינים חמוריים בשווה עם
דרישת שמירת הדת ואולי עוד מעדיפים, אבל האנודה עשתה זה
ע"פ הסכמת גدولים אשר נראה עיקר טעםם הי' למעט בשנתה
השומרה תורה זה לזה כאשר בכירויות הקודמות ממש הי' שונים
זלו' איש את רעהו חיים בלעו, ואיך שייה' לא הי' לנו שום רשות
חרדית מלבד הלו' ועלי' היינו מוכרים להצעיר להצלת הדת.

ומה שטען מצד איסור הבד"ע, ודאי טענה היא אבל אינה
מחייכת אלא חברי העדה החרדיות שיחיו ולא כל תושבי ירושלים
ת"ו כיון שלא נבחרו ע"פ רוב שומרי תורה שבעיר כולה זולת ע"י
יחידיים שרואים עצמם לכהלה נפרדת ממש, ולא כמו שכותב מעל'
משמעות רבנות ראשית של המורה, אשר באמת ספק גדול אם
יש להם בכלל תורה ב"ד הן מצד הנבחרים וכש"כ מצד הבוחרים
ואופני בחירותם ואכמ"ל, אבל הרבה נדולי ישראל נמצאים בירושלים
עה"ק ולגבי אותן שומרי תורה שאינן חברי העדה החרדית הרי
דעת רבני העדה אינו אלא דעת חכם שהורה הורה וכללא הוא
בכל התורה דהולcin אחר הרוב. עוד יש לדבר בעניין איסור הבד"ע
בנוגע לדינה ואין רצוני להאריך בזה, ובtruth אני שלא גרם מכתב

ה"ז קלקל, שאחד מחברי העדה יבצע מלחמת מכתבי, כי לענ"ז אפי' את דעת הבד"ץ לא ישמעו שבאים יצויר שהבד"ץ הי' מורה ובאה שמצויה להצבע, היו תיכף פוסלים את הבד"ץ מכל וכל ולא יציתו כי העיקר שכאו"א סומך על מה שברור בעינו בעצמו, ובודאי שאני לא גראתי בזה שום מכשול לחבריו העדה שיחיו.

וכבר כתבתי להנгр"פ עפשטיין שליט"א מכתב לפיוiso כי לא מרצוני נדפס מכתבמי נא להודיעני כתובות של הגה"ק אדמור"ר מסטמאר שליט"א הגאב"ד דהעדה, כי רצוני לבקש מהדר"ג מחלוקת, ובודאי לא ימנע מעלה טוב אשר בידן.

והנני דו"ש ומכוון,

תשמה

כנ"ל

בעה"י يوم א' פ' שופטים.

לכבוד ידידי הרה"ג וכו' היקר ... שיחי לאוי"ט ויתברך בכ"ט.
מחתו הגיעני ורב תשוח' לمعال' ששלח לי האדרם המבוקש.

ומיש"כ שיש לו להעיר על מה שכתבתוי, יכתוב לי דעתו ומני
ומני" תמתים שמעתתא כי אין לי ח"ז שום נגעה שיחי הדין דוקא
כך, אלא שכן היהי סובר שהוא האמת, ואני מנים לבי בהוראה
ובכלל לא הנעת בעה"ר להוראה וכש"כ בדבר שאינו מפורש בש"ע
ותלו כולו בשקול הדעת.

וע"ד שיש בני תורה הרוצים לראות מכתבמי, כבודו יבין מעצמו
כי עון גדול הוא לפגוע בכבודם של העדה החרדית וכש"כ ראש"י
ובראשם הבד"ץ אשר כל מעשיהם לש"ש במס'ין ובין כיוונו בנדון
זה להלכה, בין לא כיוונו, עכ"פ כוונתם רצוי לש"ש מתוך CAB
שכווכים על כבוד שמו יתברך המחולל בעה"ר ע"י מהרטים
מהרפים ומגדפים ר"ל, והאי חברותא קדישא העדה החרדית
שומרים על טהרות הקודש בתורה ויר"ש ומשפיעים ג"כ בעקיפין על

